

Anne-Donia Hafskjold viser fram TTs nye fane. Foto: Randi Wiggen

og den ublekede naturfargen understreket dette inntrykket. Stoffet hadde de egenskapene jeg ønsket, og bakseil med påskriften "15 000 medlemmer, resten er på tur" vakte visstnok munterhet blant tilskuerne til Borgertoget. Turen mot fanen var begynt!

En grovskisse av hva TTs fanekomité ønsket seg ble bestemt i juni 2006. Forsiden skulle ha med Snota i sommer-sol, en varde og TTs logo i riktig font. Baksiden skulle være Sylan i vinterdrakt, gjerne med et skispor, og med TTs logo helt korrekt gjengitt. Stoffet jeg kom over til bakseilet skulle vise seg å være ypperlig. Samme stoff fantes i mange farger. De var vakre og naturlige, og det ble derfor ikke vanskelig å finne de rette til å få fram det uttrykket jeg ønsket. Silke i skarpe farger egner seg nok til lakenposene TT selger, men er ikke så egnet til å få fram et bilde fra naturen.

En fan(e)tastisk tur

Av Anne-Donia Hafskjold

I mai 2006 fikk jeg en spennende forespørsel. Trondhjems Turistforening ønsket å markere 120 års-jubiléet i 2007 ved å skaffe foreningen en lenge etterlengtet fane. Spørsmålet var altså om jeg kunne tenke meg å lage denne fanen. Det var et ærefullt oppdrag jeg ikke klarte å si nei til.

Svenneprøven ble et "bakseil" foreningen ønsket seg allerede til 17. maitoget 2007. Det var ikke mange dager å gjøre på, så det gjaldt å finne et samarbeidsvillig stoff å arbeide med. Ved et lykketreff fant jeg et ullstoff som før bruk skulle toves i vaskemaskin. Strukturen minnet om et gammelt ullteppe,

Lenge gikk jeg og planla og drømte om fanen. Når jeg var på fjellet, fikk jeg stadig ideer om hva jeg måtte ha med på fanen, og jeg fant også inspirasjon i diverse bøker og medlemsblad fra TT og DNT. Det første jeg sydde da jeg hadde grovskissen klar, var varden. Den måtte være stor og ha riktig fasong. Alle som går i fjellet vet hvor viktige vardene er. Derfor måtte den synes godt

17. mai 2008 var TT godt representert i Borgertoget bak foreningens staselige fane. Foto: Knut Balstad

på fanen. Snota kan sees fra mange sider, men en profil er tydeligvis mest kjent, og det var selvsagt den jeg måtte sy. Naturlig nok måtte en T-merket stein og TTs blomst reinrose også bli viktige elementer på fanen.

Stien, de forskjellige blomstene, steinene med røde T-er, bær og andre detaljer man kan se på nært hold, ble sydd med mouliné-garn og ullstoffet som bakgrunn. Det ble vanskelig å

stoppe etter hvert som tingene kom på plass i bildet. Stien innbød meg virkelig til å gå en tur innover i fjellet!

Vintersiden kunne naturlig nok ikke bli så fargerik, men vi vet alle at den hvite snøen kan ha mange farger. Ved å bruke retten og vrangen på det hvite stoffet i de forskjellige hell-ingene og bakkene innover i fjellet og variere i mange blå-sjatteringer i moulinégar-

net, ble vintersiden likevel ikke "fargeløs". Sylanesilhuetten er kjent fra mange bilder, og jeg brukte et foto fra et av TTs informasjons-hefter for å få konturene riktig. Jeg tror at bak-siden også ble vellykket. Kommentaren fra en av 17. maitog-deltagerne som gikk bak fanen skulle borge for det.

I toget hadde han allerede begynt å glede seg til å gå på skitur igjen. Skisporet innover fjellet hadde tydeligvis inspirert ham.

Å sy denne fanen var som en fjelltur. Først planlegging av utstyr, innkjøp, trening og diverse andre forberedelser. Så gjennomføring med små og store utfordringer, bakker, opplevelser av forskjellig art, nikk og hilsen fra andre fjell-vandrere, vakker natur, slit og strev, herlige øyeblikk, vann-blemmer og matpauser. Det er godt å komme fram til målet, og etterpå minnes en kjempetin tur. Det fine er at en fjelltur varer mye lenger enn de timene man går. Slik var det også med å sy denne fanen. Den var i tankene mine mer eller mindre hver dag i ett år. Nå er den et kjærnt minne om en fan(e)tastisk tur!

Vintersiden på fanen med Sylanmassivet som sentralt motiv. Foto: Randi Wiggen